

**Міністерство освіти і науки України
Хмельницька обласна рада
Хмельницька обласна державна адміністрація
Хмельницький університет управління та права
Поморська академія (Польща)
Університет Гарц
(Федеративна Республіка Німеччина)
Шауляйський університет (Литва)
Хмельницька торгово-промислова палата
Хмельницька обласна організація
спілки економістів України
Територіальне відділення
ВГО «Асоціація платників податків України»
у Хмельницькій області**

Стратегічні напрями соціально-економічного розвитку держави в умовах глобалізації

*Присвячується 25 –річчю Хмельницького університету
управління та права*

*збірник тез
III Міжнародної науково-практичної
конференції
(м. Хмельницький, 22–23 вересня 2017 року)*

Хмельницький – 2017

УДК 330.1
ББК 65
С 83

*Рекомендовано до друку Вченою радою
Хмельницького університету управління та права
(протокол № 1 від 29 серпня 2017 року)*

С 83 **Стратегічні напрями соціально-економічного розвитку держави в умовах глобалізації** : збірник тез III Міжнародної науково-практичної конференції (м. Хмельницький, 22–23 вересня 2017 року) ; за заг. ред. д. е. н., проф. Синчака В. П. – Хмельницький : Хмельницький університет управління та права, 2017. – 294 с.

ISBN 978-617-7572-03-8

У збірнику наукових праць вміщені тези доповідей учасників III Міжнародної науково-практичної конференції “Стратегічні напрями соціально-економічного розвитку держави в умовах глобалізації”, що відбулась у Хмельницькому університеті управління та права 22–23 вересня 2017 року.

Подані у збірнику матеріали містять результати досліджень вітчизняних і зарубіжних науковців, практикуючих фахівців у галузі економіки, публічного управління, банківської системи, представників фіскальної та казначейської служб, менеджерів виробничої та невиробничої сфер. Наукові праці сформовано за тематичними напрямками конференції, що охоплюють найактуальніші питання публічного управління, розвитку теорії і практики менеджменту, проблеми охорони навколишнього середовища, перспективи розвитку податкової і митної політики держави, сучасні проблеми економіки підприємства, обліку, аналізу, аудиту та корпоративного управління, питання застосування математичних методів, моделей, інформаційних технологій в управлінні та новітніх технологій і інструментів у маркетингу та логістиці тощо.

Збірник розрахований на наукових та науково-педагогічних працівників вищих навчальних закладів і наукових установ, студентів, аспірантів і докторантів, практикуючих фахівців і широкий читацький загал.

Організаційний комітет III Міжнародної науково-практичної конференції “Стратегічні напрями соціально-економічного розвитку держави в умовах глобалізації” не завжди поділяє думку учасників конференції.

У збірнику максимально точно збережена орфографія, пунктуація та стилістика, які були запропоновані учасниками конференції.

Повну відповідальність за достовірність та якість поданого матеріалу несуть учасники конференції, їхні наукові керівники, рецензенти та структурні підрозділи вищих навчальних закладів та установ, які рекомендували ці матеріали до друку.

УДК 330.1
ББК 65

ISBN 978-617-7572-03-8

© Колектив авторів, 2017
© Хмельницький університет
управління та права, 2017

ЗМІСТ:

Алескерова Ю. В. Кредитно-інвестиційна діяльність банків України	8
Андрющенко О. Б. Транспортна інфраструктура як елемент системи управління якістю життя населення.....	10
Анісімова О. М. Інформаційні системи в корпоративному управлінні	11
Арзянцева Д. А. Бізнес-інкубатор як інструмент розвитку регіональної інноваційної інфраструктури.....	13
Барабаш Л. В. Податкові важелі легалізації доходів фізичних осіб	15
Баранецька О. В. Загрози бюджетній безпеці України: механізм виникнення та систематизація.....	17
Баранова Я. Л. Управління державним боргом України	20
Баюк М. І. Роль владних структур і громадськості в захисті національних інтересів української держави.....	23
Безвух С. В. Сутність банківського кредитування малого та середнього бізнесу	25
Бучковська Я. Г., Поліщук В. М. Сучасний стан діяльності Пенсійного фонду України.....	27
Вдовенко Л. О., Вдовенко І. С. Проблеми розвитку аграрного сектору України в епоху глобалізаційних процесів	30
Вдовиченко Т. В. Оцінка фінансування професійної адаптації військовослужбовців в Україні.....	32
Виговська Т. В. До проблеми реалізації концепції збалансованого розвитку в Україні	34
Виговський Л. А. Громадянське суспільство як чинник становлення публічної політики в Україні.....	36
Вичалківська Ю. С. Актуальні питання вдосконалення системи демократичного цивільного контролю над сектором безпеки і оборони України	38
Вінтсі Ж. Р. І. Вплив державного регулювання конкуренції на конкурентоспроможність підприємства та його економічну безпеку.....	40
Власюк С. А., Бондаренко Н. В. Банківське кредитування як основний вид фінансового забезпечення сільськогосподарських товаровиробників	42
Гаман Т. В. Підвищення кваліфікації публічних службовців як складова ефективного управління соціально-економічним розвитком регіону	44
Гернего Ю. О. Ендавмент-технології людського розвитку в Україні	46
Гуменюк О. Г. Психологічні тенденції формування лідерських якостей студентів-управлінців	49
Гуторов А. О. Неоіндустріальні засади сталого розвитку аграрного сектора економіки України	51
Гуцаленко Л. В. Due diligence землі – вимога часу.....	53
Давиденко Н. М. Аграрні розписки як альтернативний інструмент інвестування бізнесу	54
Дема Д. І., Сус Ю. Ю., Карпишин Ю. А. Роль політики соціальної відповідальності агробізнесу у вирішенні проблем розвитку сільських територій.....	56
Диба М. І. Приватно-публічний механізм інноваційної економіки.....	59
Дмитренко Ю. С. Обґрунтування необхідності введення «Положення про організацію та порядок використання поліграфічних технологій у секторі безпеки і оборони України»	61
Довгалюк В. І., Місінкевич О. П., Довгалюк М. В. Виробництво пелет із соломи та визначення їх ефективності на основі оцінки біомаси	63
Довгань В. І. Науково-теоретичні основи інноваційного розвитку об'єднаних територіальних громад	65
Долінська А. М. Державне регулювання відносин у сфері прав на доменні імена.....	68
Дорош Н. І. Акцент на ризик при проведенні внутрішнього аудиту.....	70
Заворотна К. Ю. Розвиток бюджетного законодавства в Україні.....	73
Захаркевич Н. П. Сутність категорії «екологічна безпека регіону»	76

Мороз О. В. Концептуалізація територіального брендингу як універсального управлінського проекту.....	156
Мостіпака О. В. Фінансоміка - алогізм соціально-економічного розвитку.....	158
Мостова К. В. Обґрунтування завдань прикордонного контролю в умовах євроінтеграції.....	160
Моткова О. Д. Застосування юридичної властивості прямої дії норм Конституції України при реалізації повноважень органами державної влади та місцевого самоврядування.....	163
Мукомела-Михалець В. О. Організаційне забезпечення нарощування ресурсного потенціалу промислових корпорацій.....	165
Навроцький С. А., Дранус В. В. Механізм забезпечення розвитку страхування в багатоелементних системах.....	167
Олійник І. В. Про передумови урбанізаційних процесів та причини сповільненої модернізації українських міст.....	173
Онікієнко С. В. Концепція недосконалості функціонування ринкового механізму як вада економічної моделі суспільного регулювання.....	176
Павлик О. Б. Особливості співпраці між бізнесом і освітою в Німеччині.....	177
Пасєнко Т. В. Реформування оподаткування прибутку: ідеологія і практика.....	179
Пила В. І. Стратегія прискорення соціально-економічного розвитку регіонів.....	182
Підлісна Т. В. Організаційні структури та комунікативна поведінка персоналу.....	184
Пірус В. О. Система забезпечення механізму управління інноваційним розвитком вищого навчального закладу.....	187
Плішка Т. П., Олейнікова Ю. П., Плішка І. А. Управління інвестиційним розвитком підприємств України.....	189
Поліщук Є. А. Сучасне обличчя успішних українських інноваційних підприємств (стартапів).....	191
Приліпко С. М. Нормативно-правова база щодо забезпечення державної підтримки обслуговуючої кооперації сільських територій.....	194
Продан І. О., Круцько В. І. Сучасні детермінанти розвитку ділового туризму в Україні.....	196
Прокопенко Н. С., Тимошенко А. О. Інституційне середовище фіскальної політики.....	198
Пунда А. В. Інноваційний розвиток регіональної економічної системи.....	200
Пунда О. О. Перспективи використання поліграфу у діяльності органів влади (на прикладі ДФС України).....	202
Радченко О. В., Задорожний С. А. Корупція як загроза згорання демократизації в Україні.....	203
Рижа Т. В., Юричина І. А. Мито як фіскальний інструмент регулювання торгівлі в умовах глобалізаційних процесів.....	206
Романюк У. В. Соціально-правовий експеримент як особливий спосіб здійснення державно-сімейної політики.....	208
Рудик В. К., Семенець І. В. Основні напрямки сучасного етапу проведення пенсійної реформи в Україні.....	210
Самарічева Т. А. Особливості механізму нарахування ПДВ в умовах податкових новацій.....	212
Семенюк Н. В. Соціальна детермінація потреб реалізації безперервної освіти в умовах глобалізації.....	214
Семків Р. Р. Обґрунтовані ставки податків і простота визначення об'єкта оподаткування як запорука успішного розвитку бізнесу.....	216
Сидор І. П. Вітчизняна практика мобілізації ПДФО до бюджету: приховані резерви....	218
Синчак В. П. Податкова політика розвитку малого підприємництва в умовах глобалізації: особливість і висновок на перспективу.....	221
Сінченко В. М., Пиркін В. І., Пастух Ю. А. Економічний вплив агротехнологічних операцій на продуктивність буряків цукрових.....	223

Прилітко Сергій Михайлович,
*завідувач кафедри публічного управління та адміністрування
Уманського національного університету садівництва,
кандидат економічних наук, доцент*

НОРМАТИВНО-ПРАВОВА БАЗА ЩОДО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДЕРЖАВНОЇ ПІДТРИМКИ ОБСЛУГОВУЮЧОЇ КООПЕРАЦІЇ СІЛЬСЬКИХ ТЕРИТОРІЙ

За даними Мінагрополітики, на початок 2017 р. в Україні створено 1097 сільськогосподарських обслуговуючих кооперативів, з яких 53,7% суб'єктів господарювання є діючими. За напрямками діяльності вони поділяються на молочарські, з обробітку землі та збирання врожаю, м'ясні, плодоовочеві, зернові та з надання інших послуг. Найбільша їх кількість – це багатофункціональні кооперативи (50,6%) та заготівельно-збутові (25,3%). Найменш розвиненими є постачальницькі та переробні кооперативи, питома вага яких у загальній їх кількості займає відповідно 2,7% і 4,2% [1]. Всі ці дані свідчать про те, що обслуговуюча кооперація в Україні перебуває на етапах свого становлення. Тому, для повноцінного її розвитку постає необхідність у державній підтримці учасників кооперативних відносин у сільській місцевості й удосконаленні державних механізмів для забезпечення їх ефективного функціонування.

Ряд вчених визнають проблеми у сферах формування державної політики щодо підтримки обслуговуючої кооперації сільських територій. Так, на думку академіка НААН М.Й. Маліка [2, с. 103] найбільшим вагомими проблемами є недосконалість правового забезпечення, неузгодженість у підходах до оподаткування та відсутність постійної фінансової підтримки. Л.В. Молдаван [3, с. 121] вказує на те, що у жодному із чинних нормативно-правових актів про кооперацію не витримана економічна природа кооперативу, а тому вони потребують доопрацювання й узгодження, особливо в напрямках надання державної підтримки. О.М. Бородіна [4, с. 109] порівнює державну політику з набором неузгоджених між собою заходів, спрямованих на вирішення короткочасних проблем виробників за рахунок державної підтримки з бюджету. Л.В. Тарасович [5, с. 239] вважає, що механізми та інструменти державної підтримки для розвитку обслуговуючої кооперації ще недостатньо обґрунтовані.

Для ефективного функціонування сільськогосподарських обслуговуючих кооперативів в Україні прийнято ряд нормативно-правових актів. Нами були проаналізовані основні принципи надання державної підтримки та механізми їх формування, які розглядаються у законах, стратегіях та концепціях.

Положення законів України «Про державну підтримку сільського господарства України», «Про кооперацію», «Про споживчу кооперацію», «Про сільськогосподарську кооперацію», «Про основні засади державної аграрної політики на період до 2015 року» визначають концептуальні засади розвитку обслуговуючої кооперації, гарантують право сільгоспвиробників одержувати бюджетні дотації та інші види державної підтримки, стимулюють їх до об'єднання у різні кооперативні структури, створюють правове поле для органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування сприяти учасникам кооперативних відносин у межах свої повноважень.

Мінагрополітикою України, як центральним органом виконавчої влади у сфері реалізації державної аграрної політики, розроблено стратегії і концепції розвитку АПК, в яких значне місце відводиться державній підтримці сільськогосподарській обслуговуючій кооперації. До стратегій можна віднести Стратегію розвитку аграрного сектору економіки на період до 2020 року [6], Єдину комплексну стратегію та план дій розвитку сільського господарства та сільських територій в Україні на 2015-2020 роки [7], Стратегію розвитку аграрного сектору «3+5» [8]. Серед концепцій слід відмітити Концепцію розвитку сільських територій [9] та Концепцію Державної цільової програми

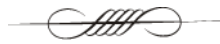
розвитку аграрного сектору економіки на період до 2020 року [10]. Нині на громадському обговоренні знаходиться Концепція розвитку фермерських господарств та сільськогосподарської кооперації на 2018-2020 роки [11]. Основний зміст її положень полягає у наданні державної підтримки малим фермерським господарствам з метою їх стимулювання до об'єднання в обслуговуючі кооперативи.

Досліджуючи зміст стратегій і концепцій щодо розвитку сільськогосподарської обслуговуючої кооперації можна прийти до висновку, що у перспективі формування ефективних механізмів державної підтримки для малих сільськогосподарських товаровиробників відбуватиметься за такими напрямками: розвиток інфраструктури (постачальницької, заготівельно-збутової, переробної, транспортної), створення сприятливих умов для залучення вітчизняних та іноземних інвестицій, надання пільгових умов у сферах страхування та отримання кредитних коштів на значний термін, заохочення молодих працівників до проживання і роботи у сільській місцевості. При розподілі бюджетних коштів, спрямованих на державну підтримку суб'єктів кооперативних відносин, пропонуємо конкурсним комісіям при визначенні переможця конкурсу враховувати диференційований підхід до можливостей співфінансування проектів за рахунок місцевих бюджетів, програм міжнародної технічної допомоги та самих учасників обслуговуючих кооперативів.

Список використаних джерел:

1. Ковальова О. Правове поле розвитку сільськогосподарської кооперації потребує змін [Електронний ресурс] / О. Ковальова. – Режим доступу: <http://minagro.gov.ua/en/node/23256>
2. Малік М.Й. Науково-методичне забезпечення розвитку кооперації в аграрній сфері економіки / М.Й. Малік // Економіка АПК, 2010. - №12. – С. 103-107.
3. Молдаван Л.В. Роль кооперативів у подоланні сільської бідності / Л.В. Молдаван, Д.Ф. Крисанов, Л.О. Удова // Економіка АПК. – 2010. – № 11. – С. 121-129.
4. Бородіна О. М. "Державна підтримка сільського господарства: концепція, механізми, ефективність / О.М. Бородіна // Економіка і прогнозування. – 2006. – № 1. – С. 109–125.
5. Тарасович Л.В. Кооперація як інструмент економічного зростання сільських територій та економіки в умовах децентралізації / Л.В. Тарасович // Глобальні та національні проблеми економіки. – МНУ ім. Сухомлинського. – 2017. – Вип. 6. – С. 239-244.
6. Про схвалення Стратегії розвитку аграрного сектору економіки на період до 2020 року [Електронний ресурс] : Розпорядження Кабінету Міністрів України від 17.10.2013 р. №806-р. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/806-2013-p>
7. Єдина комплексна стратегія та план дій розвитку сільського господарства та сільських територій в Україні на 2015-2020 роки [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://minagro.gov.ua/node/16025>
8. Міністр Тарас Кутовий обговорив стратегію реформування аграрного сектору з громадськими організаціями [Електронний ресурс] / Т.Кутовий – Режим доступу: <http://reforms.in.ua/ua/news/ministr-taras-kutovyy-obgovoryv-strategiyu-reformuvannya-agrarnogo-sektoru-z-gromadskymy>
9. Про схвалення Концепції розвитку сільських територій [Електронний ресурс] : Розпорядження Кабінету Міністрів України від 23.09.2015 р. №995-р. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/995-2015-p>
10. Про схвалення Концепції Державної цільової програми розвитку аграрного сектору економіки на період до 2020 року [Електронний ресурс] : Розпорядження Кабінету Міністрів України від 30.12.2015 р. №1437-р. – Режим доступу: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/1437-2015-p>

11. Концепція розвитку фермерських господарств та сільськогосподарської кооперації на 2018-2020 роки [Електронний ресурс] : Проект Розпорядження Кабінету Міністрів України. – Режим доступу: <http://minagro.gov.ua/system/files/Концепція.doc>

Продан Ірина Олегівна,
старший викладач кафедри міжнародного туризму і готельного бізнесу
Тернопільського національного економічного університету,
кандидат економічних наук,
Круцько Віталій Ігорович,
магістрант Тернопільського національного
економічного університету

СУЧАСНІ ДЕТЕРМІНАНТИ РОЗВИТКУ ДІЛОВОГО ТУРИЗМУ В УКРАЇНІ

У світі одним із найбільш перспективних та прибуткових видів туризму є діловий туризм. Ще в 2013 році витрати на ділові поїздки в світі склали понад 1,1 трлн. доларів і продовжують впевнено зростати в 2017 році. Цей вид туризму дозволяє збільшити додатковий прибуток суб'єктам туристичної індустрії, так як «ділові туристи» відрізняються набагато більшими фінансовими (матеріальними) можливостями в порівнянні із простими туристами. Відповідно до щорічного звіту GBTA (Глобальної асоціації ділового туризму) в 2014 році бізнес-тревел демонстрував темпи зростання на рівні 6,9% незважаючи на збереження нестійких явищ в економіках як розвинених, так і країн, що розвиваються. Експерти прогнозують помірне зростання витрат на діловий туризм і в поточному році - на рівні 8,6%. За попередніми оцінками, далі індустрію чекає більш скромне, але все ж стабільне зростання на рівні 7,1% в 2017 році, 6,9% в 2018 і 6,4% в 2019 році.

Адже варто зазначити, що на МІСЕ вже сьогодні витрачається \$399 млрд. з \$6,5 трлн. загальносвітового обороту туристичної галузі. А згідно прогнозів ВТО, протягом найближчого десятиліття оборот ділового туризму збільшиться ще у п'ять разів – з \$399 млрд. до \$2 трлн, а кількість ділових поїздок втричі більше – з 564 млн. заходів до 1,6 млрд. [3].

В Україні діловий туризм перебуває на ранньому етапі свого розвитку. Однією із основних проблем низького рівня розвитку ділового туризму в Україні є слабка інфраструктура. На сьогодні фактично жоден із готелів України не відповідає сучасним вимогам. Будь-яка ділова людина, а особливо іноземний бізнесмен, бажає поселитись в Україні не лише у першокласному готелі, а у спеціалізованому бізнес-готелі.

В Україні недостатня, у порівнянні з провідними країнами у розвитку туризму, кількість готельних підприємств, які би спеціалізувались саме у business hotel. Сучасний готель повинний об'єднувати в єдиному комплексі бізнес-центр, центр дозвілля, підприємства сфери послуг і торгівлі. Все це має закладатися ще на стадії проектування будівництва чи перебудови готельної мережі. Для ділових людей велике значення мають телекомунікаційні послуги.

Ще однією проблемою для розвитку МІСЕ в Україні є мала кількість компетентних працівників для організації ділового туризму. Представникам туристичної індустрії потрібно значно покращити професійні навички працівників відділів конференц-сервіс у готелів, котрі б у свою чергу були б здатні обслуговувати на високому рівні не лише форуми, конференції, семінари, конгреси, презентації тощо, а й могли та знали як

НАУКОВЕ ВИДАННЯ

СТРАТЕГІЧНІ НАПРЯМИ СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ ДЕРЖАВИ В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ

збірник тез

*III Міжнародної науково-практичної конференції, присвяченої 25-річчю
Хмельницького університету управління та права
(м. Хмельницький, 22–23 вересня 2017)*

Відповідальний редактор – *Синчак В. П.*

Верстка – *Юзькова А. В., Арзянцева Д. А.*

Дизайн обкладинки – *Стрихар А. М.*

Підписано до друку 29.08.2017 р. Формат 60×84^{1/16}
Ум. друк. арк. 17,05. Наклад 90 прим. Зам. № 114.

Віддруковано у Хмельницькому університеті управління та права.
29013, м. Хмельницький, вул. Героїв Майдану, 38
Тел.: (382) 71-75-91
www.univer.km.ua

Свідоцтво Державного комітету інформаційної політики, телебачення
та радіомовлення України про внесення суб'єкта видавничої справи
до Державного реєстру видавців, виготівників і розповсюджувачів
видавничої продукції
Серія ДК № 2105 від 21.02.2005 р.